

nisteren vedrørende tilsyn og kontrol delegeres til Elektricitetsrådet.

Under hensyn til den betydning elektricitet og brug af elektricitet og dermed sikkerheden har for borgerne og samfundet og i sammenhæng hermed boligministerens parlamentariske ansvar overfor Folketinget, har man fundet det rigtigst, at boligministeren kan beslutte at overtage Elektricitetsrådets beføjelser i sager, der berører andre myndigheders lovbestemte opgaver, eller som er af principiel betydning. Ud fra tilsvarende hensyn har man også fundet, at ministerens godkendelse skal indhentes, inden Elektricitetsrådet træffer afgørelser, som medfører betydelige samfundsmæssige omkostninger eller væsentlige forandringer for større befolkningsgruppers forhold med hensyn til brug af elektricitet.

Denne nye organisering af sikkerhedsarbejdet, hvor ansvaret for sikkerhed samles hos én myndighed, Elektricitetsrådet, betyder, at behovet for bestemmelser i loven om DEMKO's opgaver ikke længere er til stede. Som tidligere nævnt overvejes i sammenhæng hermed en ændring af DEMKO's organisationsform, der dels tager udgangspunkt i dette koncept og dels i den udvikling, der internationalt har fundet sted vedrørende DEMKO's kerneområder, og som i forlængelse heraf kan styrke DEMKO's konkurrencesituation og give mulighed for, at DEMKO kan påtage sig opgaver, der ligger i naturlig forlængelse af kerneområderne.

For at DEMKO skal kunne klare sig i konkurrencen, må der være fri prisdannelse på DEMKO's ydelser. Dette indebærer, at boligministeren ikke længere skal godkende DEMKO's priser, samt at den hidtidige bestemmelse om tilskud til DEMKO, finansieret af afgiften på elforbruget, ikke er medtaget i forslaget. Der foreslås dog en 3-årig overgangsperiode, i hvilken bidraget til DEMKO's virksomhed aftrappes (jf. iøvrigt bemærkningerne under de økonomiske og administrative konsekvenser og bemærkningerne til § 28).

Såvel det nye koncept for sikkerhedsarbejdet som overvejelserne om DEMKO's fremtidige organisation tager udgangspunkt i ovenstående og har bl.a. også til formål at sikre de bedst mulige betingelser for på el-området at bevare et anerkendt prøvningsinstitut i Danmark, der mod betaling, ud over at foretage prøvninger og godkendelser, kan servicere og bistå dansk erhvervsliv i bredeste forstand såvel i forbindelse med deltagelse i norm- og standardiseringsarbejdet som ved opbygning af kvalitets- og kontrolsystemer i virksomhederne og i forbindelse med produktudviklingsarbejdet.

Som nævnt tidligere har Danmark overfor EF-Kommissionen måttet erkende, at registreringsplig-

ten for elmateriel ikke er i overensstemmelse med lavspændingsdirektivet. Derfor ophæves kravet om anmeldelse af registreringspligtigt materiel.

I forbindelse hermed har der fra flere sider været udtrykt bekymring for, om det nuværende høje sikkerhedsniveau herefter kan opretholdes. Det skønnes derfor i forbindelse med ophævelsen af registreringspligten nødvendigt at styrke markedskontrollen, blandt andet for at gøre det synligt overfor producenter, importører og forhandlere, at man har til hensigt at håndhæve opretholdelsen af et højt dansk sikkerhedsniveau.

Det foreslås derfor, at markedskontrollen øges. Samtidig skabes der mulighed for, at der for særlige grupper af elmateriel kan indføres en oplysningspligt for elmateriel, der markedsføres i Danmark. Oplysningspligten er tænkt som støtte til markedskontrollen, idet oplysningerne vil kunne bidrage til at sikre, at kontrollen løbende er orienteret om, hvad der bringes på markedet i Danmark. Oplysningspligten adskiller sig fra registreringspligten ved, at der her alene er tale om oplysning ved markedsføring, og ved at der ikke, som ved den gældende registreringspligt, på forhånd kræves dokumentation for sikkerhed, hvilket kan være ret bekosteligt for virksomhederne at fremskaffe. Ved selve indførelsen af en oplysningspligt vil dens indhold blive fastsat ud fra en vurdering af resultatet af drøftelser, som før tiden foregår på baggrund af forslag fra EF-Kommissionen om CE-mærkning, idet forslaget efter Kommissionens opfattelse i flere henseender vil betyde forbedrede muligheder for markedskontrol. Forinden en indførelse af oplysningspligt vil den nærmere udformning, herunder omfanget, blive drøftet med Kommissionen.

Markedskontrollens dimensionering må efter en passende periode tages op til overvejelse i Elektricitetsrådet med henblik på en vurdering af, om den ønskede effekt opnås. Dette må naturligvis vurderes i forhold til effekten ved andre tiltag, f.eks. information m.v. (jf. bemærkningerne til § 12).

Endelig skal det anføres, at loven foreslås at træde i kraft den 1. juli 1993, men at der samtidig foreslås indført en overgangsordning således, at DEMKO bevarer ansvaret for de områder, DEMKO i dag administrerer, til og med udgangen af 1993, samt at der skabes hjemmel til, at der i perioden 1994 til og med 1996 kan opkræves afgift fra elværkerne til dækning af DEMKO's udgifter, jf. iøvrigt de økonomiske og administrative konsekvenser.

Med hensyn til de øvrige bestemmelser i loven henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser. Det skal dog særligt bemærkes, at ekspropriationsbestemmelserne er blevet betydeligt forenklet.